

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Hippies pansits

La història. França, ara. Annie, Jean, Claude, Albert i Jeanne passen de la setantena i fa més de quaranta anys que és coneixen, en aparèixer els primers símptomes de decrepitud física i mental, un bon dia decideixen anar-se'n a viure tots junts, com alternativa a la residència d'ancians...

La pel·lícula. Com sigui que les expectatives de vida s'han allargat molt més del que voldria la tesoreria de la Seguretat Social, dones i homes s'armen de valor per fer la travessia del desert final sense avorrir-se massa... D'això se'n beneficia el consum i, de retop, el mateix cinema, que ha condimentar pel·lícules tenint en compte a aquest nombrós col·lectiu social. '¿Y si vivimos todos juntos?' és una comèdia coral (molt francesa) destinada a la mal anomenada tercera edat. Pertany a un gènere i a un públic que darrerament 'El

exòtico Hotel Marigold' i 'La grandeza de vivir' han tractat amb sentit i sensibilitat, que diria el crític 'engagé'. El cineasta Stéphane Robelin (París, 1969) ha escrit i dirigit un relat agredolç tot potenciant el punt de vista dels seus atribolats i combatius personatges, una mena de comuna hippie urbanita que devien córrer entremig les barricades als carrers parisencs maig del 68. Els cinc amics ofereixen l'ampli catàleg dels amors, (mal)humors, rampells i neures pròpies de gent que se'n van cap els vuitanta. Ro-

belin pretén allunyar-se dels tòpics habituals del gènere, hi ho aconsegueix amb desigual fortuna. Així, la comèdia pateix de caigudes de ritme, d'indefinicions temàtiques, i el que potser és el més greu, és gativa a l'hora d'emocionar. Com si la contenció, i allò del 'bon gust', avortés els excessos sentimentals que tota comèdia humana persegueix quan desafia convencions i tabús. Una excel·lent nòmina d'actrius (Jane Fonda, Geraldine Chaplin) i d'actors (Guy Bedos,

¿Y si vivimos todos juntos?

Director: Stéphane Robelin.
Intèrprets: Guy Bedos,
Jane Fonda, Geraldine
Chaplin. França, 2011.
96'. Funatic Lleida.

Claude Rich, Pierre Richard), aporten l'experiència existencial i un ofici que dominen.

La imatge. Claude espiant com una parella jove fa l'amor a l'habitació del costat.

La frase. "Sempre acabem escollint just el contrari", avisa Jeanne al jove assistent social. Ja ho va suggerir Sigmund Freud: una parella està formada per dos enigmes que es somriuen mirant-se als ulls.

La recomanació. Senyores i senyors sense por d'observar-se al mirall de la pantalla.